

שירי שלום

א

מלאכי השלום לא ישמרונו בלילות
כי חדלנו להאמין במלאכים,
אך באור המלא אפשר לגלות
אותו חלום של כנפים עולות
מעל הרחובות הנרחים.

זה היה המטוס הגואלנו מכל רע
לו היינו מאמינים במטוסים,
היוצא לגיחת צלום ושמירה,
העושה שלום בגבולות המכורה
לו היינו מאמינים שכך עושים.

לו היינו מאמינים באותם חלומות
לא היה עוד צרף באמונה,
והיינו שולחים לבני אדם רק שלומות
ולעולם לא היינו חולמים על מות
בני אדם מיתה משנה.

ב

בגן החיות התנ"כי. ליר הכניסה, בקיר,
יש שבר ושלט מימי המלחמה בעיר.
שם נפל פגז. נפלו הרבה, והפלו בעלי חיים.
עכשו ממול מסתובב גירף כחלום של בנאים.

אז היתה העיר מחלקת לשני מחנות אדם.
עכשו לגן החיות באים לראות באחודם
יהודים עם כובעי ענק, ערכים עם או בלי כפיה,
וסתם חוזים בחזיון שלום שבו תנ"ך חי מופיע.

כָּרַגַע מִתְנַשְׂאוֹת שְׁאֵגוֹת מֵתֵא הַטְּגָרִיסִים,
 וּבְחֹר יִשְׁכָּה הַיּוֹשֵׁב שֶׁם מְגִלָּה זֹוג מִתְעַלְסִים.
 לְמַעַן הָאֵמֶת הַטְּגָרִיס אֵין לוֹ חֶלֶק בְּתַנְיָה,
 אֲבָל הוּא מוֹלִיד קוֹמְמִיּוֹת וּבְחֹר יִשְׁכָּה נְאֻנָּח.

מֵצַד שְׁנֵי שֶׁל הַסוֹרְגִים רְצִים יִלְדֵי אֶסְלָם,
 לְהַסְתַּבֵּל בְּכָלוֹב קוֹפִים, לְהַתְּפַעֵל מִפְּעֻלָּם.
 לְמַעַן הָאֵמֶת לְמַסְלָמִים אֵין חֶלֶק בְּמַקְרָא,
 אֲבָל הֵם בּוֹהִים בְּרִגְשׁ אֵל קוֹף קוֹפֵץ עַל הַקּוֹרָה.

אִמָּא קוֹף חוֹבֶקֶת גּוֹר, אֲבָא שׁוֹבֵר אֲגוּז,
 וּלְמַעַן הָאֵמֶת, הַטֵּף הַיֵּכֶן הִיָּה לוֹיֵא נְגוּז
 פְּגוּ אַחֲרוֹן מִשְׁמֵי כְּתָבִי הַקֶּדֶשׁ הַמְּפִילִים
 כָּרַגַע תְּרַדְמָה שֶׁל תְּכַלֵּת עַל עַפְעַפֵי פִילִים?

ג

כָּל הַזְּמַן אֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּשָׂדוֹת הַנֶּרְחָבִים
 שׁוֹמֵעַ שִׁירֵיהֶם שֶׁל הַיְהוּדִים שְׁנַעְלָמוּ
 שִׁירֵיהֶם אֲשֶׁר שְׁבָעִים לְשׁוֹן שֶׁל הַכְּחָשָׁה הַלְמוּ
 כָּל הַזְּמַן כְּמוֹ פְּרָחֵי הַכֶּר חוֹזְרִים וּמִתְהוּיִם
 בְּשָׂדוֹת הַנֶּרְחָבִים.

שִׁירֵיהֶם יֵצְאוּ לְאֵלָה שְׁדֵמוֹתָם לֹא תַעֲקֹר
 לְאֵלָה שְׁצִלְמָם עֶפֶר וְעֵלְבוֹנָם זִמְרָה
 עֵלְבוֹנָם שְׁבוֹן יִקִּיר לָהֶם בְּלִשׁוֹן בְּזָב נִקְרָא
 שִׁירֵיהֶם יֵצְאוּ קְרוּעֵי דְבָרִים כְּגוֹדוּלֵי הַפֶּקֶר
 שְׁדֵמוֹתָם לֹא תַעֲקֹר.

עֵלְבוֹנָם שְׁפָרוּשׁוּ אֶתָּה יְהוּד וַיִּיד וְגִיִּיר
 שְׁפָרוּשׁוּ הוּא הַתְּלָשׁוֹת כָּל זְמַן שְׁאֵין נְגוּן
 כָּל זְמַן שְׁנִרְמָסוּ הִיָּה לָהֶם מַעֲנָה הַגּוֹן
 עֵלְבוֹנָם שְׁלוֹמָם הִיָּה וּלְבוֹן יִקִּיר בְּשִׁיר הַגִּיד
 אֶתָּה יְהוּד וַיִּיד וְגִיִּיר.

כָּל זְמַן שְׁאֵנִי שׁוֹמֵעַ עוֹד יִשׁוּבוּ עַד אֶחָד
 שׁוֹמֵעַ בְּשָׂדוֹת פְּתוּחִים שְׁבָעִים שְׁלוֹמוֹת קוֹלָם
 בְּשָׂדוֹת שְׁהַעוֹמֵד בָּהֶם רוֹאֶה עַד קְצוֹת עוֹלָם
 כָּל זְמַן שְׁאֵנִי עוֹמֵד כְּמוֹ חִלּוּם שְׁלֹא נִכְחַד
 עוֹד יִשׁוּבוּ עַד אֶחָד.

שלום בשדרות הנשיא
 הוא דגל מצרים בלב ירושלים
 שלום בשדרות הנשיא
 הוא נשיאת כוסיחנו לחיים
 בבוא איש הדין והדת
 בבוא הנשיא סאדאת.

הצדק הופיע בסוף
 כמו שהשמש שוקעת באפק
 הצדק הופיע בסוף
 וחדש חלומנו של צדק ויפי
 בבוא איש מכה וצרי
 בבוא השליט המצרי.

כי בא אל פרעה, כתוב
 כאלו עלינו נכתב עור מקדם
 כי בא אל פרעה, כתוב
 ואלו הפעם הואיל הוא לרדת
 לשלח במספר
 אותנו אל לב המדבר.

רבי יהודה הלוי היה לו שלום בלב
 והוא שכתב על עמנו היהודים הם לב העולם
 ישראל שכתב על עמנו היהודים הם לב העולם
 ישראל באמות בלב והוא רב בריאות מכלם
 נאום הרב והמשורר— גם רב חללים, ואולם
 עם שלום בלב
 אהיה שלו
 ושבנו בנים לגבולם.

רבי יהודה הלוי היה לו חלום בלב
 ונמשך חלומו ציונה בעודו בכבל ערב
 שם נהיה נביאים, אמר, וכל יונק יהיה רב
 אם רק יצא מן הפרא ואל גבול האדם יקרב

עם שלום בלב
 יהיה שלו
 וחישי ישתלב
 בקריה למלך רב.

רבי יהודה הלוי היה לו חלום בלב
 נכספה נפשו לירושלים את עפרה לחוגן
 כמעט שכח את בית התפלה ודרכו בים בוגן
 ואף כי רחוק מכל קרוב חלומו בו התרוגן
 עם שלום בלב
 פי היה שלו
 וכבר נשתלב
 ואין להעלב
 רק לשאל: ציון, הלא תשאלי?

ו

כשתבוא שבת שלום ואנחנו יושבים
 מדי שבת סביב לשלחן הנרות,
 ספרי פרשה לעינינו, ואנחנו חושבים
 אברהם ויצחק ויעקב, הדרכים, הבארות—

ומשה ואהרן ומרים במדבר עם העם,
 קהל אדני שקבל חק תמיד: אנכי,
 והפרשה הנגמרת בקבר נעלם
 בעודנו חיים ברנה כאן בגן תנ"כי—

כשתבוא שבת שלום ועודנו חיים
 במקום שאפשר לשיר: שבת שלום ומברך,
 נקרא על ימים שעברו, על ימים הבאים,
 ונשכב לחלם עד שיום מעשנו יזרח.